

лезно; и че той благочестивъ обычай е прігла
и имала Христова та Черкова още отъ първыйтъ
свои врѣмса, противници тѣ Лютеране като си
затварятъ очи тѣ, за да гы не видять, и уши тѣ
си затыкатъ, за да гы не чюжть, напротивъ изо-
стрявать языкъ тѣ си и хулително говорять, че:

„Почитаніе то на мощи тѣ съставлява иѣ-
какъвъ фитишизъмъ.“ (а) Нѣ не е за чюдене, че
хулять толко умразно: защо то тѣ изрыгнувать
подобны хулы и за прѣчистъ тѣ Дѣвъ и Май-
ка Господнѧ, и за честный тѣ и животворящъ
кръстъ Господень. Нимъ хуленія та сѫ угодны,
и нека си гы имать за своїхъ смиѣткъ. А ныѣ
искренниятъ чида па Святъ тѣ православицъ Хри-
стовъ черковъ като почитаме святы тѣ мощи,
знаеме, че ся кланяме нѣ на плѣть тѣ и кръ-
вь тѣ, нѣ на нетлѣнныѧ Духъ Божій, на кой-
то тѣлесата на святы тѣ Божіи угодници сѫ
храмъ. [Прѣм. гл. 12. ст. 1]. И Апостолъ Павелъ ге-
вори: *Тѣло то ваше е храмъ на Духа Святаго,*
кой то живѣе въ васъ и кого то сте пріяли отъ
Бога. [1. Корин. гл. 6. ст. 19]. и пакъ: *Вый сте чер-*
кова на Бога живаго: какво то що е рѣкълъ Богъ:
Зашо ще ся вселъкъ въ нихъ и ще походѣ, и азъ
ще имъ бѫдѫ Богъ, и они ще ми бѫдѫтъ людие.
[2. Корин. гл. 6. ст. 16]. За това прочее почитаме мо-
щи тѣ на святы тѣ: защо то сѫ жилища на
Духа Святаго; и така почитаме Самаго Бога,
кой то почива въ святы тѣ свои угодници.

(а) Фитишизъмъ е единъ видъ идолопоклонство най дебело-